

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio V. Argumentvm Historicvm Ex Hübnero I. Pro Primatu Pontificis
Romani, Est Vocatio, Sev Missio Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

III. Justinianus I. Imp. Novell. 131. 15. Calend. Aprilis an. 541. edita, cū de quatuor Synodis Oecumenicis quædam servanda decrevisset, earundem dogmata sicut sacras Scripturas accipi debere, & regulas sicut leges observari præcepit. Mox de Sede Constantinopolitana addidit, ut primum locum post Romanam teneret. Vid. Spandau, in Compend. C. Baronii, aut ipsum Baronium an. 541.

Idem in epistol. ad D. Joannem II. Pont. data, quæ habetur in Codice tit. primo: *Nec enim patimur quidquam, quod ad Ecclesiarum statum pertinet, quod non etiam vestræ innotescat Sanctitati, quæ Caput est omnium sanctarum Ecclesiarum.*

Propositis hoc ordine testimoniis Romanorum Pontificum, Conciliorum, Patrum Græcorum & Latinorum, nec non quorūpiam Imperatorum testimoniis sanè validissimis, & maximam partem clarissimis, tam pauca, tam parva objecerunt Orthodoxis Calviniani & Lutherani Scriptores, ut nec pilum de Fidei nostræ firmitate adimere, minùs longè fidem mereri ipsi, uti dicimus, probabilem tantùm possint vel argumentis, vel responsis suis quibuscunque: verba enim eorundem ex S. Codice, Pontificibus, Conciliis, vel unde unde demum quæsitā, & haud semel duntaxat truncata, sunt neutiquam claritate sua nostris æqualia; sunt longè aliis locorum, temporum & rerum diversarum circumstantiis à primævis suis authoribus adhibita. Ut paucis cum Theologis & Philosophis dicam multa: non sunt ad rem.

REFLEXIO V.
ARGUMENTVM HISTORICVM EX HÜB-
NERO I. PRO PRIMATU PONTIFICIS
ROMANI,
EST VOCATIO, SEV MISSIO
EPISCOPORUM.

Quid de Primatu D. Petri teneant, & tenendum dixerint S. Codex, Pontifices, Concilia, Patres & Imperatores

res, intelleximus hactenus; nunc tantæ authoritati an respondeat Historia non Orthodoxa solum, sed & Heterodoxa, tantisper dispiciamus. Hübnerus & Lutherani Scriptores alii antagonista mei perpetui, in se susceperunt laborem oppido operosum, non solum scribendi Seriem Pontificum & Imperatorum Romanorum, sed & Archiepiscoporum juxta & Episcoporum per Germaniam universonum. Nemo nostrum sit facile, qui non laudet operam maximopere; multi tamen sint, imò sunt hodie plurimi, qui quod merito reprehendant, reperiunt facile. Dissensio nimirum, discordia & scriptarum Serierum discrepantia, quid si palmaris in Hübneri & Sociorum tomulis iterum iterumque deprehenderetur, an non merito reprehenderet Lector æquissimus?

Novimus ex Serie Romanorum Pontificum & Imperatorum, Hübnerum cum asseclis suis in eo totum esse, ut asserat, assertumque Lectori persuadeat, Phocam Seculi VII. Imperatorem extitisse primum authorem & assertorem iniquissimum Primatus Romani supra Episcopos. Jam verò cum iisdem prioribus tomulis comparare & componere lubeat ejusdem Hübneri tomulum VII. & VIII. quos de Archiepiscopis & Episcopis Germanicæ Ecclesiæ in lucem edidit. In tomulis prioribus, negat Romanis Episcopis jura Primatus; negat in quosvis Episcopos jurisdictionem; negat Petrum esse Authorem Episcoporum in orbe universo multorum; titulus Episcopi Oecumenici est ipsi nota characteristicæ Anti-Christi, Bonifacio III. Seculo primum VII. à Phoca tyranno inserta. Non ita profectò sonant tomulus VII. & VIII. Prior enim

Pag. 638. ubi exordium ponitur Trevirensium Historiæ, recenset rem more Scriptorum Catholicorum de DD. Eucharis, Valerio & Materno Episcopis à D. Petro Româ dimissis in Germaniam, Idem factum eodem tomul. repetit pag. 765. in
Colo-

Coloniensi Historia. His similia sequuntur in cit. tomul. pag. 856, ubi orditur Leodiensis Ecclesiæ Episcoporum Seriem.

Pag. 416. exordium faciens Episcopis compendio dandis Vindonissæ seu Constantiæ, non audet negare, D. Beatum S. Petri discipulum Episcopatus posuisse fundamentum Vindonissæ novo.

Pag. 463. refert D. Petrum ipsissimum venisse Curiam, & initium fecisse ibidem Episcopatus: an ipsemet verò Curia Episcopum egerit, & D. Lucium Successorem constituerit, liquidum nondum esse.

Pag. 647. fatetur, D. Agritium natione Græcum Episcopum, aut fortè etiam Antiochiæ aliquo tempore Patriarcham, rogante D. Helena Imperatrice Trevirensibus à D. Sylvestro an. 327. constitutum fuisse Archiepiscoporum Treviris omnium primum. Argumenti loco addidit hoc dytichon:

Accipe Primatum post Alpes Trevir ubique,
Quem tibi Roma, nova lege dat & veteri.

Unde profecuturus Historiam eandem dicit: nos insistamus traditioni antiquæ, qua accepimus D. Agritium Trevirorum fuisse Archiepiscoporum omnium primum.

Pag. 713. confitetur, D. Clementem ob traditionis perpetuæ argumentum Metensis Ecclesiæ primum esse dicendum Episcopum jam Seculo I. constitutum à nemine alio, quàm, si fides sit habenda diversis authoribus, ab Apostolorum Principe Petro haud secus, quàm ab eodem missi & constituti sunt DD. Eucharius, Valerius & Maternus.

735. Refert asseri, D. Mansuetum Tullensi Ecclesiæ Secul. I. à D. Petro datum esse Episcopum.

Tomul. VIII. dubitat, an D. Laurentius (diversus longè à D. Laurentio Diacono) Archiepiscopatum Laureacensem, Salisburgum dein translatus, inchoaverit Secul. I. mittente D. Petro, an D. Marco,

Pag.

Pag. 10. ait D. Maximilianum Laureacensis Ecclesiæ Archiepiscopum circa annum 250. ut Decii Imperatoris persecutionem declinaret, fugisse Romam; verum à D. Sixto II. Rom. Pont. remissum in Germaniam rediisse, tametsi inter Martyres se ocyùs numerandum apprime sciret.

Pag. 13. affirmat, Theodorum I. Laureacensem seu Salisburgensem Archiepiscopum à D. Symacho Pont. Rom. Archiepiscopali Pallio an. 499. esse donatum. Quibus verbis addere Hübnero libuit: ex hac donatione sequi neutiquam, Theodoro Laureaci non præcessisse Archiepiscopos pridem institutos.

Pag. 14. haud diffitetur, Philonem Theodori I. Rom. Pont. autoritate constitutum esse Laureaci Archiepiscopum, dum Passavio Erckenfridus à Bavariæ Principe est impetratus Episcopus. *vid. etiam pag. 15.*

Pag. 262. narrat D. Lucanum Brixinensem Episcopum circa an. 424. ob dispensationem contra jejuniæ Ecclesiastici legem liberius, quàm par esse dicebatur, petentibus concessam, evocatum Romam venisse, & luculento miraculo ab omni culpa immunem sese esse commonstrasse.

Pag. 344. more Catholicorum defendit, D. Linum inter LXXII. Christi Servatoris nostri discipulos numeratum venisse unà cum D. Petro Romam; Romam dimissum in Galliam miraculis inclaruisse, & Visuntinis Archiepiscoporum ibidem omnium primum præluxisse teste traditione perpetua.

Pag. 347. Scribit D. Maximinum Seculo Christi III. à D. Cajo Rom. Pont. fuisse consecratum & Visuntinæ Ecclesiæ missum Archipræsulem. Similia recenset pag. sequenti de SS. Eusebio & Hilario, quorum primum à D. Miltiade, & Secundum à D. Sylvestro consecratos ait Episcopos.

Pag. 359. S. Celidonius Visuntinus Antistes ab Arelatensi Episcopo Hilario iniquè postulatus appellavit an. 445. ad D. Leo-

nem I. Pontificem, cujus authoritate Sedi suæ pristinæ est restitutus.

His fanè simillima continent plura tomuli Hübneriani, ex quibus juvat colligere, Pontifici Romano in Episcopos jam assertam fuisse potestatem Seculo post Christi natales I. II. III. IV. V. VI. atque adeò ante Imperium Phocæ tyranni, qui cœpit imperare an. 602. de quò vid. Seriem Rom. Pont. & Imperat. Liquet igitur, Hübnerum in libellis suis sibi met totum contrarium nunc adimere, nunc concedere Pontifici Primatum in Ecclesias à Romana distinctas.

Cæterùm D. Petri & Successorum Pontificum in quosvis Episcopos Orthodoxos Primatum ut ampliùs perspiciant universi, huc annectere placet Catalogum Episcopatum multorum, quorum D. Petrus teste Historia Ecclesiastica author jam extitit. C. Baronius ad annum Christi 46. hunc in modum recenset:

Habuit à petro institutos Episcopos Sicilia Pancratium, Marcianum, verillum & Philippum; Capua Priscum; Neapolis Aspren; Terracina Epaphroditum; Aequicola Marcum, alium tamen ab Evangelista; Ptolomæum Nepe; Romulum Fesula; Paulinum Luca; Ravenna Apollinarem; Verona Euprepium; Patavium Prosdocimum; Ticenum Syrum; Aquileia post Marcum Hermagoram; in Gallis Lemovicenses, Tholosani & Burdegalenses Martialem; Tungrenses, Colonienses & Trevirenses Maternum, nec non Valerianum; Rhemenses Sixtum; Arelatenses Trophimium; Senonenses Subinianum; Cenomanenses Iulianum; Vienna & Moguntia Crescentem; Catalanum Gallie Memmium; Bituricenses Visinum; Avernenses Austremomium; Sanctonenses Eutropium; Germania Eucharium, Egistum & Martianum; Hispania Torquatium, Ttesiphontem, Secundum, Indaletium, Cæcilium, Hefichium, Euphratium & alios.

REFLEXIO VI.

ARGUMENTVM HISTORICVM II. EX HÜBNERO PRO PRIMATU ROM. PONTIFICIS,
EST NUMERVS EPISCOPORVM
DIVORUM.

Fundamentum seu Petram Ecclesiæ Germanicæ ob oculos posuerunt nobis superiùs dicta; nunc quales quantæque colum-